

Årets Lokaltet 2000

Fællesrådets kulturudvalg, som hvert år står bag aktiviteten "Årets Lokaltet", afholdt lørdag den 18. november 2000 i samarbejde med afdelingsbestyrelsen Elstedhøj et åbent hus arrangement for at overrække prisen "Årets Lokaltet 2000" til afdelingsbestyrelsen for Elstedhøj. Fællesrådets formand Annelise Søndengaard overrakte prisen og holdt ved denne lejlighed en tale, hvori hun begrundede valget af bebyggelsen Elstedhøj som "Årets Lokaltet 2000" (Se talerne nedenfor: "Hatten af for Elstedhøj").

"Hatten af for Elstedhøj"

Der var godt og vel mødt 30 mennesker frem, da Fællesrådets kulturudvalg i samarbejde med afdelingsbestyrelsen for Elstedhøj holdt åbent hus arrangement i anledning af overrækkelsen af prisen for "Årets Lokaltet 2000" den 18. november 2000. Fællesrådets formand Annelise Søndengaard holdt følgende tale: "Når jeg i dag tager hat på, så er det ikke fordi, hvad man ellers kan læse i bladene, at jeg i almindelighed føler mig overset. Det er heller ikke for at skabe mig sært. Det er heller ikke, for at i alle sammen kan se, hvor godt et hatte hoved jeg har. Nej, når jeg tager hat på i en anledning som i dag, gør jeg det af den simple grund, at så kan jeg nemlig tage hatten af. Så jeg tager altså hat på, når der er noget at tage den af for, og det er der i dag.

Jeg synes i høj grad, at der er meget at tage hatten af for. Jeg synes, at det er et rigtig rigtig godt forslag, vores udvalg har trukket frem blandt de indsendte forslag, og som der var flertal for. Det er så oplagt, at man kan undre sig over, at det ikke for længst er sket, at man har valgt Elstedhøj til "Årets Lokaltet".

Jeg mener, at man skal være mere end almindeligt svagtseende, for ikke at kunne få øje på den her lokalitet. Man kunne sige, at Elstedhøj er mere end nogle huse, det er nemlig en hel bydel. Der bor lige så mange mennesker her, som i en almindelig landsby som Elev. Og så har Elstedhøj netop det, der skal til for at være en bydel. Elstedhøj har helt sin egen kultur. Den er synlig, man kan se den, alle kan se den, også dem der ikke bor i bebyggelsen.

Elstedhøj ligger midt i byen. Den er en bydel midt i vores by, og den er anderledes end alle andre dele eller afdelinger i vores by. Man har altid, så længe jeg kan huske, talt om Elstedhøj. Da jeg flyttede hertil i '77, sagde man, at det var en meget fint og dyr bebyggelse, og så sagde man, tænk, lejlighederne har TO køleskabe, og det var der så mange, der blev noget forarget over. Tænk, to køleskabe i et socialt boligbyggeri.

Jeg ved godt, at Elstedhøj er det, man kalder et koceptbyggeri, men jeg har altid syntes, at det var et fint byggeri. Enkelt i linjerne, uden at prange, uden at føre sig frem, passede godt ind i det østjyske marklandskab, hvor det var anbragt. Med mindelser af det bedste byggeri i 60-erne, med mindelser af Arne Jakobsen og alle store 60-er arkitekter i Danmark. Også beliggenheden, udsigt, luft, plads, stier, og så mod nord de lukkede grønne rum.

Og så bliver jeg nødt til at komme med mit helt personlige hjertesuk: 80-er arkitekturens klunkestils farver, søjler og gesvejsninger er ingen pynt. Jeg ved ikke, hvem der har fundet på at sige, at beton er grimt. Beton er smukt. Det kan formes. Beton kan forskalles, beton kan farvesættes. Det er naturens egen materiale, og i øvrigt så er det opfundet af de gamle romere. Når det er sagt, og det er kun det ydre, og når der bagved banker et godt og kærligt hjerte bag en opsminket facade.

For Elstedhøj er blevet som en gammel pige, med læbestiften godt gnedet ud. Men de der gamle piger, der ikke rigtig længere kan ramme og alligevel prøver på at være med, de er jo også skønne. Og man er med. Det er man, og det er blevet dejligt. Fantastisk renovering med affaldssug, med læ om dørene, med smukke lyse opgange.

Men det bedste ved Elstedhøj, det er livet. Det er det liv, der leves her, alt det, der foregår her. Der er så mange klubber og komsammen steder, at man ikke kan begynde at remse dem op, af skræk for at glemme nogen. Alligevel så prøver jeg i bedste alfabetisk orden, og jeg glemmer garanteret nogen: Akvarieklubben, Billardklubben, Elstedhøj-Nyt, Festivitas, Foto- og Videoklubben, Hane Revyen, Hyggeklubben, Modeljernbaneklubben, Nål og Tråd, PC-klubben, Vinbryggerlauget, Værestedet Solsikken og alle disse klubber og foreninger har et utal af gøremål.

En undersøgelse som blev lavet sidste år, viste da også, at de fleste mennesker er glade for at bo i disse store dejlige lejligheder. Man kunne så slå sig ned, og slå sig til tåls med at sige: Jamen altså, folk er tilfredse og glade for at bo her, men sådan er man ikke i Elstedhøj. Undersøgelsen viste også, at der var nogen i undersøgelsen, der talte om våben. Det viste sig også, at der var lidt for meget hærværk. Altså at der var nogle af de negative sider, som man stadigvæk får arbejdet på, for at få vendt.

Og det vil man satse på, først og fremmest med initiativ fra afdelingsbestyrelsens side. Men hvis vi kender jer ret, så skal i nok få denne sag til at blive en fælles sag. Og det, at få det endnu bedre i det her boområde, det ønsker vi jer alt muligt held til. Og vi håber, at i med denne her lille pris vil føle en lille opmuntring til at fortsætte fremad i den bane, i allerede har været på længe.

Hvis vi nu havde haft en hel masse penge, så skulle vi have holdt et ordentligt gilde. Men en reception er og bliver jo et symbol på et rigtigt gilde. Så er det altså nu, at jeg tager hatten af for jer (her smider Annelise Søndengaard hatten), og ønsker jer tillykke, og ønsker hele byen tillykke med, at vi i vores midte har så dejligt et boligområde, bydelen Elstedhøj".

Her blev der klappet af forsamlingen. Og mens der stadig blev klappet henvendte Annelise Søndengaard sig til formanden for afdelingsbestyrelsen Elstedhøj Holger Thing:

"Jeg giver dig denne lille beskedne gave som tegn på, at I er valgt til "Årets Lokaltet". Tillykke."

Gaven fra Fællesrådet til Elstedhøj er et billede af bebyggelsen, som pakkes ud af Holger Thing. Forsamlingen klapper bifaldende af det flotte billede. I mellemtiden har man også fundet et billede frem, der viser bebyggelsen fra starten af 70-erne. Holger Thing forklarer:

"Tak for det. Her, der har vi faktisk et billede, som denne her blok har set ud, taget fra hallen af. Som Jørg siger, 70-er billedet med det grå beton, som også kan være smukt, som du siger, men alligevel bliver lidt kedeligt med så meget beton, som der var her. Og så har vi jo til sammenligning billedet, som det ser ud i dag. Man må jo sige, der er sket nogen forandring.

Nu er det jo sådan, at jeg selvfølgelig er glad for, at vi har fået denne udnævnelse "Årets Lokaltet." Jeg har været formand her i 11 år, og det bevirker jo selvfølgelig, at jeg har været med hele vejen igennem med hele den udvikling der er sket.

Vi har i afdelingsbestyrelsen selvfølgelig haft lidt udskiftning hen ad vejen. Jeg tror, jeg har været den, der har været her længst, men Jette har da været her i 10 år, tror jeg, ikke? (Her indskød Jette Holgersen, at hun havde været med længere end Holger Thing). I afdelingsbestyrelsen kom du ind lige før mig? Ja, ja, så kan det gå, så har du været der i 12 år.

Det, der er jo godt ved det, det er, at vi altid har haft et godt samarbejde i de afdelingsbestyrelser, der har været. Det har været positive personer, ligesom det også er i dag. Dem vi nok skal fremhæve, det er jo vore beboere. Det er jo immervæk sådan, at når vi skal have lavet et eller andet, en større opgave, så skal vi jo fremlægge det på vores afdelingsmøde, beboermøde.

I den anledning så har vi jo fortalt meget om, hvad vi mente, der skulle laves af forskellige opgaver. Og det har beboerne så ofte kunne se, at det var berettiget. Og i nogen situationer kunne der også være tale om huslejekforhøjelse, for at vi kunne gennemføre. Men alligevel så har de altså stemt for, at vi skulle gå i gang med det, og derfor er vi jo også nået så langt som vi er.

I 1999, for et år siden, da lavede vi en beboerundersøgelse, og ifølge den, så er langt de fleste beboere utroligt glade for at bo her. Vi har enkelte beboere som har boet her lige siden starten i 1971/72, bl. a. Jette. Ja, hun har været med så længe, og det er jo rart, at man får at vide, at beboerne er glade for at være her.

Så er det jo også blevet fremhævet alle de klubber vi har. Det sociale klima, som man også må sige, at afdelingsbestyrelsen forsøger at hjælpe hen ad vejen, så at de kan fungere. Vi giver nogle tilskud sådan, at de får nogle materialer at arbejde med, som så kan bevirke, at de kan fungere i det daglige. Vi er jo så glade for dem, der fungerer her i klubberne, de, der er aktive, de, der skaber det sociale liv.

I torsdags havde vi møde med klubberne, i øvrigt her, og der var en ting, som de næsten alle sammen bemærkede, og det er, at de synes, de har for få medlemmer i de fleste af klubberne. Der må jeg nok sige, at det er utrolig svært at konkurrere med, skal vi sige det hektiske aktive liv folk har i det daglige, og så med alle de TV-programmer som vi har om aftenen. Det kan jo være lidt svært, at få folk til at gå ned i klubberne. Men vi må jo nok sige, der er altså nogen stadigvæk, der er meget aktive her og holder klubberne i gang, og det er vi selvfølgelig glade for. Ja, og så vil jeg da godt takke Fællesrådet for udnævnelsen, og takke for det pæne billede vi får ud af det. Man kan sige: tak for æren på beboernes vegne.

" For disse afsluttende ord af Holger Thing, en tydelig meget bevæget formand for afdelingsbestyrelsen Elstedhøj, klappede forsamlingen deres bifald. Herefter tog Leif Jensen, forretningsfører for boligselskabet Århus Omegn ordet:

"Ja, også fra boligselskabet Århus Omegn skal der lyde et stort tillykke med prisen som "Årets Lokaltet 2000" i 8520-området. Det fremgår af begrundelsen for prisen, at Elstedhøj skal have prisen som "Årets Lokaltet 2000", da det helt og fuldt lever op til formålet som er, at have gjort en særlig indsats og højne standarden i 8520-området. På den baggrund, med det formål, så er jeg helt enig i, at Elstedhøj fuldt ud fortjener prisen.

Men, man må jo også sige, at sådan så det ikke ud for bare få år siden. Jeg har i dagens anledning været i de gamle arkiver, for at finde nogle af de beskrivelser, der blev anvendt for bare få år siden. I Århus Stiftstidende, nu tror jeg desværre de er gået (henvisning til pressefolkene fra 'Stiften' anm. red.), men den 16. juni 1994 stod der bl. a. at læse: Elstedhøj søger om anti-ghetto hjælp. Dårlige lejligheder giver dårlige beboere.

Fra vores egen rapport, som blev indstillet til byrådet i november 1994, kan man læse følgende vedrørende skader og mangler: der er konstateret 24 større skader og mangler, der kan inddeles i standardskader, specifikke skader havefacader, specifikke skader indgangsfacader og gavle. Samlet investering i datidens priser lå mellem 55 og 60 millioner kroner.

Man må nok sige, når man læser aviserne og vor egen beskrivelse fra dengang, og så ser på, hvordan afdelingen ser ud i dag, så er det et eventyr, som ikke engang H. C. Andersen kunne have skrevet bedre. Men det er ikke kun et eventyr, det er også hårdt slid. For det første at finde ud af, hvad der skal til for at vende udviklingen, og for det næste, det store arbejde med at udføre denne opgave, og det er der mange, der har en andel i.

For det første må jeg sige, den daværende og stort set nuværende administration, der med det samme så mulighederne i den lov, der var gældende på dette tidspunkt. Selvfølgelig var hovedbestyrelsen og afdelingsbestyrelsen hurtig med på den idé. Og jeg skal nok i denne forbindelse bemærke, at der var mange boligselskaber og mange boligforeninger, der først så de muligheder for sent, og som aldrig fik det her lavet.

Dernæst må man sige, at arkitekterne, og det er her AI-gruppen, de så rigtig, da de foreslog den konkrete løsning med inddækningerne. Det samme gælder landskabsarkitekterne Lefèvre, der har stået for udenoms arealerne. Sidst, men absolut ikke mindst, må vi fremhæve vore egne ejendomsfunktionærer. Uden jer var afdelingen ikke blevet så flot, som den er det i dag.

Så, der er både som ansat, som bestyrelsesmedlem og som beboer grund til at glæde sig i dag. Operationen lykkedes, patienten er reddet. Med håbet om god vind fremover for alle i afdelingen, så vil jeg bede de tilstedeværende om, at udbringe et trefoldig Hurra for Elstedhøj. Elstedhøj længe leve: HURRA, HURRA, HURRA. Tak".